

Bonaire, zout winning en wilde ezels

Ontdekkingen op het vlakke eiland Bonaire leverde voor de Zeezuwuwts veel nieuwe gezichtspunten op. De natuur blijkt heel bijzonder, zowel boven- als onderwater. In dit Zeezuwuw Suffertje eerst het bovenwater gedeelte.

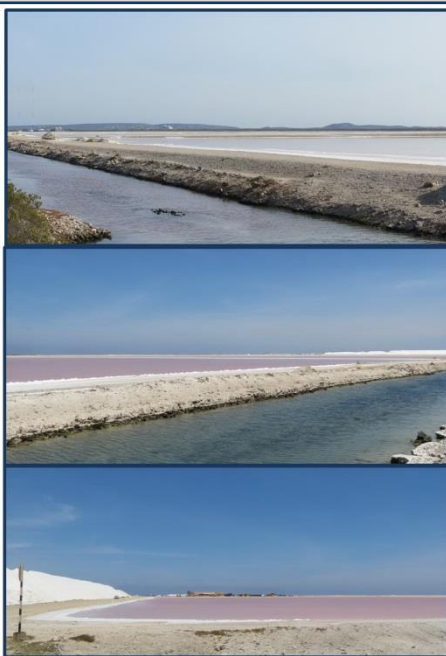
Bonaire heeft namelijk een lange historie op het gebied van zee-zoutwinning, al meer dan 400 jaar. Het zuidelijke gedeelte van Bonaire staat ook helemaal in het teken van zoutwinning uit zeewater.

Samen met Jerry & Azenitha van de "SV Fujimo (USA)" huren ze een pick-up truck en gaan een dagje op stap. De weg naar de "zoutpannen", gaat vlak langs de zee en geeft hen al van verre een mooi beeld van deze mega industrie.

Er liggen enorme bergen zout waarvoor gigantische machines nodig zijn om het te transporteren via een transportbuis die hoog over de weg naar de laadkade loopt, waar de schepen worden geladen. Omdat het nog vroeg in de ochtend is en geen wind, worden de zoutbergen en de machinerie schitterend weerspiegeld in de zoutpannen en de afvloeingskanaaltjes.

De zoutpannen en hun vele kleuren roze

Ook de zoutpannen, waar door natuurlijke verdamping van zeewater de zoutkristallen achterblijven, hebben diverse gradaties van de kleur roze. Dit komt door de algensoorten die bij de diverse percentages zout verschillend zijn. In de middag bij de 2de passage, waren de zoutpannen echt roze geworden, geweldig mooi.

Werken in de zoutwinning in de tropen is niet echt een leuk baantje. Tegenwoordig gebeurt veel met machines maar vroeger was het allemaal handwerk. Daarom werden er in het verre (donkere Nederlandse) verleden ook slaven te werk gesteld. De huisvesting van deze slavenarbeiders was in het 7km noordelijk gelegen Rincon, dagelijks heen en terug lopen was geen optie.

Voor "door de weeks" werden er daarom 2-persoons "huisjes" vlak bij de zoutpannen gebouwd.

Een aantal van deze huisjes zijn nog bewaard gebleven.

Je kunt je niet voorstellen dat daarin 2-volwassen arbeiders liggend moesten slapen. Dit bijzondere stukje Nederlandse historie van Bonaire was niet bekend bij de bemanning.

De 2-persoons slavenhuisjes

De oranje pilon gaf aan waar de schepen vroeger moesten zijn om zout te laden

En andere natuurlijke bijzonderheid van Bonaire is de wilde ezel. Er is zelfs een heuse "bejaarden-farm" voor oude en krakkemikkelige exemplaren. Dit bejaardenhuis is nog niet bezocht door de bemanning, maar de wilde ezels zijn wel op diverse plaatsen gespot. Boven een voetgangerstunnel kwam de bemanning een hele mooie muurschildering tegen. Naast de wilde ezels waren er enkele van de meest

Bonaire en ezels

Busje is er ....
... maar mag niet mee

Muurschildering ...
... en in het in het echt

Welke van de 2..

voorkomende vogels van Bonaire afgebeeld.

Wandelend over de buitenwegen van Kralendijk kwamen ze ook nog een leuk verkeersbord tegen. De vraag alleen is, voor welk bord geldt de tekst onder de borden....

Maar op hun auto-dagtripje kwamen ze toch ook nog de echte wilde ezels tegen. Geduldig wachtte hij op een busje, ... die kwam

wel, maar hij mocht niet mee. Het busje reed weer verder en hij kuierde terug naar zijn wachtende harem in de schaduw van de boom. Ach, wel een mooi leven voor die wilde ezels toch???? Alle toeristen geven ze wat aandacht en af en toe wat te eten. Daardoor hoeven ze niet zelf op pad voor hun dagelijkse kostje. In het volgende Suffertje meer over het onderwaterleven in Bonaire.